

[Edvard Sørensen.]

af dem skulde bruges til ganske enkelte Vejstrækninger, vilde der med fuld Føje kunne rejses saglige Indvendinger derimod, ligesom det, som jeg senere skal komme tilbage til, er med fuld Føje, at der rejses stærk Kritik mod, at en Del af Benzinafgiften gaar direkte ind i Statskassen til andre Formaal.

Det blev derfor hævdet i Kommissionen, at hvis der skulde være Statsveje, saa maatte Staten betale disse uden at angribe Motorafgifterne, ved Bevillinger givet af Rigsdagen. Sker dette — men det er vel ikke Ministerens Mening —, saa kan Sammenligningen med Statsbanerne bruges, men heller ikke før.

Det første af Forslagene, jeg vil nævne, er Forslag til Lov om Vejvæsenet, der paa en Maade danner Grundlaget for saavel Styrelsesloven som Motorafgiftsloven.

Efter Forslaget til Vejlov foreslaas ophevet 14 gældende Love og Forordninger og indført forskellige Ændringer i Forhold til den nugældende. Vejene foreslaas fremtidig inddelt i Hovedlandeveje, Landeveje af 1ste og 2den Klasse samt Biveje af 1ste og 2den Klasse. Tidligere var Vejene alene inddelt i Landeveje og Biveje.

Naar der er foretaget denne yderligere Deling, er det bl. a. under Hensyn til Nutidens mere forskelligartede Trafikforhold og de Krav, Befolkningen kan stille til de forskellige Kategorier af Veje. Naar der nu af Amterne overtages ca. 5 000 km Biveje, vil de antagelig komme ind under Betegnelsen 2den Klasses Landeveje, og deri ligger, at der ikke kan stilles saa store Krav til disse, hverken hvad Bredde, Udbygning eller Vedligeholdelse angaar, som til 1ste Klasses Landeveje. Det samme gør sig gældende for Bivejenes Vedkommende.

Det er ved Forslaget fastslaaet, at der efter Vejloven ikke kan anlægges Statsveje, men at Veje og Gader som nu bliver liggende under Kommunernes Administration. Hovedlandevejene og Landevejene af 1ste og 2den Klasse skal administreres af Amtsrådene og Bivejene af 1ste og 2den Klasse af Sogneraadene, medens Hovedlandevejsgader, Landevejsgaderne og Bygaderne skal administreres af Byraadene, Københavns Magistrat og Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

De nuværende Landeveje uden for Købstæderne administreres af Amtsrådene under Ministeriet for offentlige Arbejders Tilsyn. De nuværende Biveje uden for Købstæderne administreres af Sogneraadene under Amtsrådernes Tilsyn. Købstadga-

derne administreres af Byraadene. Landeveje paa Købstædernes Grund administreres af Amtsrådene. Landevejsgaderne, der endnu findes i nogle Købstæder, administreres af Amtsrådene efter Forhandling med Byraadene. Tilsynet med Vedligeholdelsen af Landeveje paa Købstædernes Grund og Landevejsgader udøves af Ministeriet for offentlige Arbejder paa samme Maade som ved Landevejene uden for Købstæderne. Biveje paa Købstædernes Grund administreres af Byraadene under Tilsyn af Amtmændene.

For Tiden findes der ca. 7 800 km Landeveje og ca. 44 000 km Biveje.

Efter Forslaget bestemmer Ministeren for offentlige Arbejder snarest efter Lovens Ikrafttræden paa Grundlag af et udarbejdet Kortmateriale og efter Forhandling med Kommunalbestyrelserne, hvilke Veje og Gader der skal henregnes til Hovedlandeveje, Landeveje af 1ste og 2den Klasse, Hovedlandevejsgader og Landevejsgader. Kan der ikke opnaas Enighed, træffer Vejnævnet den endelige Afgørelse, et Nævn, hvor Flertallet er kommunale Repræsentanter.

Af de nuværende ca. 44 000 km Biveje tænkes ca. 5 000 km overført til Landeveje, og af de 7 800 km Landeveje forudsættes det, at ca. 2 200 km skal være Hovedlandeveje, saaledes at der fremtidig bliver 2 200 km Hovedlandeveje, ca. 10 600 km Landeveje og ca. 39 000 km Biveje. Amtsrådene skal herefter administrere ca. 12 800 km Veje og Sogneraadene ca. 39 000 km.

Der indføres et Vejregister for alle offentlige Veje og Gader, saaledes at man har et Sted, hvor man kan se, om bestemte Veje og Gader er offentlige eller ej.

Ifølge den bestaaende Vejlov føres der Fortegnelser over Landeveje og Landevejsgader samt Fortegnelse over Biveje. Derimod er der ikke Fortegnelse over Købstadgader.

Som det ses, er der her foreslaaet en mindre Udvidelse af Beføjelsen til Ministeren, men en Udvidelse, der giver Mulighed for, at alle offentlige Veje og Gader er registreret, hvad der ikke var Tilfældet tidligere. Som nævnt har Ministeren Beføjelse til Omklassificering af Veje og Optagelse af nye Veje. Ogsaa her gælder det, at kan Ministeren ikke opnaa Enighed med Kommunalbestyrelsen, træffer Vejnævnet Afgørelse, men en Vej kan ikke nedlægges uden efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse.

Som ny Bestemmelse findes, at de vedkommende Kommunalbestyrelser er pligtige